

Міс Свиня

Колись у Англії, немов тендітна роза,
Жила собі прекрасна Міс Свиня
І мала вона той безмежний розум,
Що без людей уваги не бував ні дня

Уміла міс лічити алгоритми
Та знала, що призводить механізм у рух,
У голові тримала тисячі сюжетів
Всіх книг, що здавна потрапляли в друк

Вона і тут, і там – все завжди знала,
Проте одного дня настала мить,
Коли одне питання муляти почало:
«Що є життя?» – а розум все мовчить

Яка причина існування Міс Свині?
Як по землі вона чимчикувати може?
І клепка вже працює навіть уві сні,
Проте нічого не вдається, схоже

Аж раптом уночі якимось дивовижним чином
У ліжку Міс Свиню як блискавкою пройняло
Мислителька злетіла ввись, магічним джином,
І загорлала: «Здається, все таки дійшло!»

«Вони десь там, далеко сплять і бачать:
Як моє сало цмакотить,
Як за нечуваннішу ціну радять
Біфштексом через край наповнити таріль!»

«Вони вже мріють – хрумкотить скоринка,
І на мангалах смажиться смачнюча ковбаса,
Гарніром запашне рагу несуть до шинка,
А ціну за все це маю сплатити сповна я?!»

«Я лише вміст тарілки! Вирок різака!
Так ось вона причина, справжній хід буття!
Думки такі, що лячно повернути язика,
А на душі не камінь, а готовність вже – збруя»

Ще на зорі заходить ґазда Безвкусняк,
Тримаючи відрище сповнене помий,
А наша мила свинка, левом заревівши так,
Стрибнула й хрьопнула хлопа взаший

А далі вже частина не для кожних вух,
Тому і ґав ловити тут нема резону,
Одначе треба все ж зазначити, що дух
Безвкусняка злетів, Міс Свинка його схрумкала, драконом

Тендітна роза смакувала,
Повільно і добряче жуючи,

Лиш за годину з голови до п'ят ум'яла
Бо фермер їв і пив, не встаючи

А як скінчила наша героїня,
Почухала метикувату свою макітру
Та разом з жодним докором сумління
Всміхнувшись, залишила слів лиш палітру:

«Не дарма все ж передчуття мені юртюче
Підказувало, що він з'їсть мене,
І я боялася – настане неминуче,
Отож і стріскала його, якось уже переживе!»